



30.1.2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά 0361/2013, του Andrés Márquez Vázquez, ισπανικής ιθαγένειας, σχετικά με τις εγγυήσεις προϊόντων στην Ισπανία

1. Περίληψη της αναφοράς

Ο αναφέρων παροτρύνει τη θέσπιση νομοθεσίας για τη βελτίωση των εγγυήσεων στα ηλεκτρονικά προϊόντα. Εξηγεί ότι στο παρελθόν έχει κάνει καταγγελίες στις περιφερειακές αρχές της Ισπανίας διότι οι κατασκευαστές δεν τηρούσαν ισχύουσες εγγυήσεις επί αγορασθέντων ειδών. Ο αναφέρων υπαινίσσεται ότι το ισπανικό βασιλικό διάταγμα 1/2007 δεν συμμορφώνεται προς την νομοθεσία της ΕΕ.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 11 Νοεμβρίου 2013. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216 παράγραφος 6 του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 30 Ιανουαρίου 2015

Η οδηγία 85/374/ΕΟΚ της 25ης Ιουλίου 1985 σχετικά με την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων¹ ισχύει για ζημιές που προκαλούνται από κινητά προϊόντα ακόμα και εάν αυτά είναι ενσωματωμένα σε κάποιο άλλο κινητό ή ακίνητο προϊόν. Επομένως, η οδηγία ισχύει για ζημιές που μπορεί να προκαλέσει ένα ελαττωματικό ψυγείο.

¹ Οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210 της 7ης Αυγούστου 1985, σ. 29).

Η οδηγία 85/374/ΕΟΚ επεκτείνει την ευθύνη κατασκευαστών και προμηθευτών έναντι του κοινού σε περίπτωση τραυματισμού ή απώλειας λόγω ελαττωματικών προϊόντων, χωρίς να πρέπει να αποδειχτεί συμβατική σχέση, καθήκον επιμέλειας και αποτυχία εξασφάλισης της δέουσας επιμέλειας ή αποτυχία συμμόρφωσης προς τη σχετική νομοθεσία. Σύμφωνα με το άρθρο 9, στοιχείο β), η ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων καλύπτει ζημιές που προκαλούνται σε οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο, εκτός του ίδιου του ελαττωματικού προϊόντος, με κατώτατο όριο τα 500 ευρώ. Στόχος αυτού του ορίου είναι η αποφυγή δικαστικών διαφορών σε υπερβολικά μεγάλο αριθμό υποθέσεων όπως επεξηγείται στην 9η αιτιολογική σκέψη της οδηγίας. Ωστόσο, αυτή η διάταξη επιδέχεται διαφόρων ερμηνειών από τα κράτη μέλη. Σε κάποια από αυτά, το όριο αντιμετωπίζεται ως εκπιπτόμενο, με αποτέλεσμα το καθορισμένο ποσό να αφαιρείται από το ποσό της αποζημίωσης που καταβάλλεται στον ενάγοντα· σε άλλα κράτη μέλη το όριο αντιμετωπίζεται ως ελάχιστο ποσό, ώστε σε περίπτωση που η ζημιά ξεπερνά αυτό το ελάχιστο ποσό να καταβάλλεται το πλήρες ποσό της αποζημίωσης.

Η οδηγία 85/374/ΕΟΚ δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ πιο αυστηρά μέτρα σε ζητήματα που αφορούν κάποια διάταξη, προκειμένου να διασφαλίσουν μεγαλύτερη προστασία των καταναλωτών.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ένα κράτος μέλος που δεν έχει θεσπίσει κάποια διάταξη στην εθνική του νομοθεσία, η οποία να μεταφέρει την οδηγία του Συμβουλίου 85/374/ΕΟΚ σχετικά με το όριο των 500 ευρώ, παραβαίνει την υποχρέωση του σύμφωνα με το άρθρο 9, στοιχείο β) (βλέπε απόφαση της 25ης Απριλίου 2002, Επιτροπή κατά Ελλάδας, υπόθεση C-154/00¹).

Εφόσον η τήρηση του κατώτατου ορίου των 500 ευρώ δεν είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη, η Επιτροπή καταλήγει στο ότι υλικές ζημιές ύψους 150 ευρώ δεν καλύπτονται από την οδηγία 85/374/ΕΟΚ σχετικά με την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων.

Ωστόσο, η οδηγία 85/374/ΕΟΚ δεν επηρεάζει τα δικαιώματα που μπορεί να έχει ένας τραυματίας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία (συμβατική ή εξωσυμβατική ευθύνη).

Όσον αφορά την εθνική νομοθεσία, το ισπανικό βασιλικό διάταγμα 1/2007 της 16ης Νοεμβρίου, σχετικά με τον γενικό νόμο περί προστασίας καταναλωτών και χρηστών αναφέρεται στον τίτλο II στην ευθύνη του κατασκευαστή για την ασφάλεια των προϊόντων. Σε αυτό το πλαίσιο, το άρθρο 141, στοιχείο α) περιορίζει την ευθύνη του κατασκευαστή για ζημιές που προκαλούνται από ελαττωματικά προϊόντα εισάγοντας συμμετοχή ύψους 390, 66 ευρώ, που πρέπει να αφαιρεθεί από το ποσό της αποζημίωσης.

Η Επιτροπή προτίθεται να έλθει σε επαφή με τις ισπανικές αρχές για το θέμα αυτό.

Η οδηγία 1999/44/ΕΚ² σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών προβλέπει ελάχιστη εγγύηση εκ του νόμου δύο ετών για τους καταναλωτές. Η οδηγία προβλέπει ότι ο πωλητής υπέχει ευθύνη έναντι του καταναλωτή για κάθε έλλειψη συμμόρφωσης, η οποία υπήρχε τη στιγμή που τα αγαθά παραδόθηκαν στον

¹ Απόφαση του ΔΕΕ της 25ης Απριλίου 2002, υπόθεση C-154/00, Επιτροπή κατά Ελλάδας, 2002 ECR I -3879.

² Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171 της 7ης Ιουλίου 1999).

καταναλωτή («νόμιμη εγγύηση»). Η οδηγία ρυθμίζει επίσης, σε κάποιο βαθμό, τους όρους των εμπορικών εγγυήσεων που προσφέρονται εθελοντικά από τους εμπόρους.

Ελαττωματικό σύμφωνα με το άρθρο 137 του διατάγματος 1/2007 είναι το προϊόν, η προβλεπόμενη χρήση του οποίου δεν παρέχει την ευλόγως αναμενόμενη ασφάλεια.

Επομένως, οι περιορισμοί ευθύνης στο ισπανικό διάταγμα 1/2007 αφορούν την ασφάλεια των προϊόντων και όχι την συμμόρφωσή τους προς τους όρους της σύμβασης (νόμιμη εγγύηση). Η ευθύνη για μη ασφαλή προϊόντα δεν ρυθμίζεται από την οδηγία 1999/44/EK.

Επιπλέον, ακόμα και για προϊόντα που τηρούν τις απαιτήσεις ασφαλείας αλλά δεν συμμορφώνονται προς τη σύμβαση, η οδηγία 1999/44/EK δεν εναρμονίζει τους εθνικούς κανονισμούς σχετικά με την ευθύνη για ζημιές σε προϊόντα και τέτοιου είδους κανονισμοί συνεχίζουν να ρυθμίζονται από το εθνικό αστικό δίκαιο.

Συμπέρασμα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η οδηγία 85/374/ΕΟΚ σχετικά με την ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων δεν καλύπτει ζημιές κάτω του ορίου των 500 ευρώ. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εγκρίνουν ή να τηρούν μέτρα για τη διασφάλιση μεγαλύτερης προστασίας του καταναλωτή, τα οποία δεν συμμορφώνονται προς την οδηγία.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα απευθύνει αυτό το ερώτημα στις ισπανικές αρχές.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ισπανική νομοθεσία σχετικά τον περιορισμό ευθύνης του κατασκευαστή για ζημιές που προκαλούνται από ελαττωματικά προϊόντα δεν σχετίζεται με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν την οδηγία 1999/44/EK σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών